

Ненчо Савовъ

Дойранско езеро

Като гигантско огледало,
въ лъчи отъ синя свѣтлина,
спи езерото засияло
и тъне въ глуха тишина.

На северъ гордо се издига
Бѣласица съ чело отъ снѣгъ
и сякашъ облацитѣ стига
съ могъщитѣ си рамене.

И вредъ, на воля разпилѣни,
мълчатъ въ простора планини,
а надъ водитѣ озарени
блестятъ небесни висини.

И сякашъ спомени далечни
възкръсватъ тука всѣки мигъ —
за подвизитѣ съ лаври вѣчни
на българския смѣлъ войникъ.

